

آثار باستانی و ارزش های تاریخی

جشن فروردینگان یا فرودگ

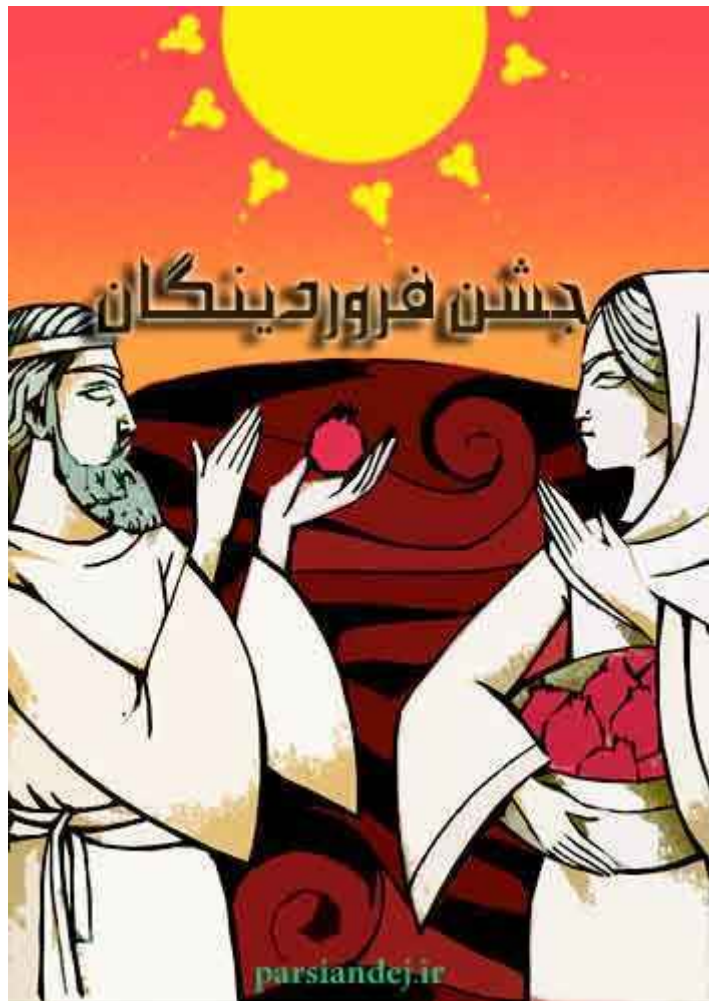
نویسنده: شمشاد امیری خراسانی

انتشار: ۱۸ فروردین ۱۳۹۲ - ۳۰ دقیقه مطالعه

چکیده مقاله

امروز برای شما کاربران عزیز پارسیان دژ مطلبی آماده کرده ایم از دوست عزیزمان آقای فره کیانی (پژوهشگر ایران باستان) جشن فروردینگان یکی از جشن های دوازده گانه هر سال است. نام دیگر این جشن فرودگ (Froodog) است. زمانی که نام فروردین با نام ماه برابر می شود، زمان برگزاری این جشن است که می شود نوزدهم ماه فروردین. این روز ویژه فروهر درگذشتگان و نیاکان است، از این رو زرتشتیان، برای شادی روان و فروهر درگذشتگان خود، به آرامگاه ها می روند. برای شادی روان آنان نماز می خوانند، دهش می کنند و خیرات می دهند. برا

امروز برای شما کاربران عزیز پارسیان دژ مطلبی آماده کرده ایم از دوست عزیزمان آقای فره کیانی (پژوهشگر ایران باستان)

جشن فروردینگان یکی از جشن های دوازده گانه هر سال است. نام دیگر این جشن فرودگ (Froodoo) است. زمانی که نام فروردین با نام ماه برابر می شود، زمان برگزاری این جشن است که می شود نوزدهم ماه فروردین. این روز ویژه فروهر درگذشتگان و نیاکان است، از این رو زرتشتیان، برای شادی روان و فروهر درگذشتگان خود، به آرامگاه ها می روند. برای شادی روان آنان نماز می خوانند، دهش می کنند و خیرات می دهند.

برای دیدن ادامه این مطلب داندلود فایل پی دی اف به ادامه نوشتار بروید

زرتشتیان تهران در این روز به آرامگاه ها می روند و از موبدانی که در آنجا باشند هاستند می خواهند که بنام درگذشتگان آنها، آفرینگان بخوانند. در هنگام سرودن آفرینگان مواد خوشبو روی آتش دود می کنند، شمع روشن می نمایند، گل و سبزه حاضر بر سر آرامگاه می گذارند. آنها میوه های تازه را به اندازه های کوچک درآورده و پس از مراسم به همراه لُرک⁽¹⁾ (Lork) و سوروگ⁽²⁾ (Soorog) میان باشندگان پخش می کنند.

همچنین علاوه بر مراسم آفرینگان خوانی همگانی موبدان به یاد درگذشتگان و بر سر آرامگاه آنان نماز و

سرودهایی را که ویژه ی این روز است میخوانند. این نیایش ها اغلب عبارتند از :آفرینگان دهمان، یک کرده سروش، همزور دهمان. یکی دیگر از سرودهایی که در چنین روزی و توسط موبدان خوانده میشود فروردین یشت است.

اما منضور از فروهر چیست؟

این واژه در اوستا فروشی و در زبان پهلوی فروهر گفته می شود و به چم نیروی پیشرفت و سربلندی می باشد.

ذره ای از ذرات نود خداوند است که در بدن هر یک از آدمها وجود دارد. **فروهر** به منزله مشعلی است فروزان که پیرامون خود را روشن نموده و راه و چاه را نشان می دهد. فروهر راهنمای روان برای در زندگی است. سخن دیگری که می توان بیان کرد این است که فروهر نوری ست سرچشمه گرفته از خداوند و از چنین نوری جز روشنایی و راهنمایی چیزی دیگری تراوش نمی کند. فروهر همیشه سپنته یا مقدس است و در درازای زندگانی پاکی خود را از دست نمی دهد و حتی از آن کاسته نمی شود. در نسکهای (کتابها) دین بهی فروهر به رخنمای (شکل) پیرمردی نورانی مجسم شده که دارای دو بال گشاده است. فروهر هریک از آدمها پس از مرگ راه بالا را پیش گرفته و به سرچشمه خود می پیوندد.

آنگونه که از نخستین بندهای فروردین یشت برمی آید، اهورامزدا به اشوزرتشت می گوید: « ای زرتشت، فروهرهای پاکان مرا در کار آفرینش یاری کردند. از پرتو فر و شکوه آنهاست که من آسمان و زمین و آنچه در روی آن است از رود و گیاهان و جانوران و مردمان را نگاه می دارم. و این چنین خواهد بود تا دامنه رستاخیز؛... اگر یاری فروهر پاکان نبود هرآینه نه گیتی پایدار می ماند و نه انسان و نه چهارپایان. و سراسر گیتی گرفتار دیو دروغ می شد.

1) ترکیبی از میوه های خشک مانند؛ خرما، انجیر، سنجد، کشمش، بادام، برگه خشک میوه ها

2) نان ویژه ای که در روغن کنجد میپزند

به امید روزی که این گونه جشن های ملی به طور رسمی در کشورمان برگزار شود

این روز به یادماندی بر شما و درگذشتگان تان خجسته باد

برای دانلود متن بالا به صورت پی دی اف کلیک کنید

ارجاع به این مقاله

شمشاد امیری خراسانی، «جشن فروردینگان یا فرودگ»، پارسیان دژ، ۱۳۹۲.

خواندن مقاله و پیوست‌های آن در وب‌سایت پارسیان دژ

نشانی ثابت این نسخه:

<http://parsiandej.ir/articles/981/pdf/2-جشن-فروردینگان-یا-فرودگ.pdf>

آخرین ویرایش مقاله: ۱۵ آبان ۱۳۹۹